

ד"א הוא לפי שהיסוד דא"מ מניע עד החזה ד"א והאורו' סתומ' ולכן אין יעקב ורחל יולדוין אלא מן החזה ולמטה שהאורו' מגול' ומלא שהכתר שלהם הוא בשני שלישים תחתוני המגול' שבת"ח ד"א וחב"ד שלהם הם כנגד ג' פרקים עליונים דנה"י ד"א. ואמנם יש בזה מקום שאלה והוא כי מבשרט נחזה אלוה הסיוד של הנקבה אינו ארוך והוא מסתיים למעלה בין חרין פרקי' קדמאין דגלח והוד שלה. והנה ב' פרקי' קדמאין דנה"י דאימא מחלבשין בחי"ב ד"א וא"כ היסוד דאימא היה ראוי להתלב' בדעת שלו בלבד המכוון בין חו"ב שלו וא"כ אין יוד יותר למטה ונשתלשל עד החזה ד"א שהוא באמצע חרין פרקין תניינן דנה"י דאימא. אבל הענין הזה יוכן בסוד והאם רובלת על האפרוחים כו' כי אימא עילאה בהתלבש' תוך ז"א להיות לו בחי' מוחין כגודע הנה היא רובלת עליו בסוד רביעה וכריע' ואיננה זקופה. ובהיות' רובלת יושפל היסוד שנה למטה עד כנגד אמצע החרין פרקין אמצעי' דחרין שוקיים דילה ואז מניע היסוד שלה עד החזה ד"א אבל לריק שחדש כי דבר זה אינו נוהג תמיד אלא דוק כאשר אימא עלאה רובלת על חרין אפרוחים שהם זיין וכמשה' והאם רובלת על האפרוחים חרין ואז היא רובלת ואינה זקופה. והעפעם הוא כדי שמיניע להאיר עד מקום תחתון שהיא הנקבה אבל בהיות' על כן א' ולא על שניהם אז איננה רובלת אבל נשארת זקופ' ואז היסוד שלה אינו מניע רק עד הדעה בלבד. והנה לעיל נכתבאר בסדרת אבות כי בתרבות למען שמו באהבה אז כנגסו נה"י דאימא תוך טוק' ד"א ואז אימא עילאה היתה על הבה בלבד ולא על הבה שהוא ז"א ולכן נשארה זקופה ולא רובלה ולכן יסוד שלה אינו רק עד כנגד הדעת ד"א בלבד ואינו משתלשל ויורד עד כנגד החזה ולמטה והנה כאשר א"כ א' בחתימה ברבת אבות מזרוביה' דאימא להתלבש חוץ ז"א נשאר' זקופה כדרכה ולא רובלה עליהן לפי שכבר ענה קבלה טוק' ד"א ומח"מ מלימא' ואיננה לריכה אימא לרבוץ ולהשפיל עלמה עד החזה כדי להאיר בנקב' העומדת שם כגודע אך אמנם נשאר' זקופה ועי"כ נמלאו כל חג"ת ב' ד"א באורות מגולים כי היסוד דאימא אינו רק בדעת ד"א. וכיון שחג"ת ד"א הם אורות מגולים לכן יעקב ורחל גם הם מסתלקים ועולים עד קט בחג"ת ד"א וכפי גודל שיעור מקום אורות המגולים ב"א שם הוא גודל גובה קומת יעקב ורחל ולכן עתה הם נעלמים יותר ועולים עד כנגד חג"ת ד"א. והרי נכתבאר ענין טעם חזרת העמיד' דש"ן וטעם היותה בקול רם :

גם יוכן טעם למה איננה ביחיד אלא כעשרי' וזהו כמ"ש ב"ר פ' משפטים דק"ז ע"א ב'פ' אחרי רבים להטות דאין רבים פחות מג' ואינן ג' אבהן. וטעה שעולים יעקב ורחל בחג"ת ג' אבהן שז"א לריק שיהיה כרבים ולא ביחיד :

דרוש ב' נבאר (ג) בו סוד הקדושה (ד) של חזרת הש"ן (ב) הלא ידעת כי הא"י הקדוש נתקן

ב' תיקונין. הא' הוא עתיקא קדישא דאשתכח ב' רישין. הב' הוא א"ר. הב' הם זי"ן. (ג) והנה ג' הקדושות לג' רישין דעתיקא קדישא היא להיהא דלא אחידע כלל הב' לכתיבא עלאה השלישי למוח' סחימא' חכמ' קדומ' אי נמי קדוש א' לעתיק' קדישא ב' לא"ר קדוש ג' לזי"ן וזהו ה' לנאות מלא כל הארץ כבודו דהיינו טוקב' ד"א (ד) ברוך כבוד ה' ממקומו לא"ר. ברוך אבא. כבוד ה' אימא. ה' ימלך לעולם ועד זי"ן. ה' ז"א. ימלך טוק' וכנגד ג' אלו הם אומרים כי מלך לעילא לא"ר. ה' מלך לא"ר. ה' ימלך לזי"ן. ואמנם ענין קדושה יולד וקדוש' תפלה וקדושת ובל' לזי"ן היא כי הכלה הכלולה לא נמלא לה בראשה רק ב' מוחין והם חכמה ובינה אבל דעת אין לה בשלימיו כי נשים דעתן קלה ונק' ע"כ ק"ל כדאימא ב'פ' שלה לך והענין הוא ה' הנקבה ממדוי מאחורי. **ונמלא** כי קדם לה בעלה כשיעור ויק חב"ד חג"ת כי מן החזה מאחורי תחלת ההפשטו וה"ק אלו הדעת כוללם כי הוא כולל חו"ב ומכריע ביניהם והולל חו"ב ומכריע ביניהם וכאשר

נפשט הדעת למטה לזרך הנקב' להכריע בין שתי מוחות' נשאר ק"ל מאד (ו) חו"ב ב"ר דעת אחי שנים סמיון מה דאשאר א"ר ק"ל. ה' וענין ק"ל ע"כ הוא כי חשבון ההיוד רביעוה בדרך זה עול' ע"כ י"ה י"ה יהו"י יהוה ועוד כמילואו כוה י"ה י"ה הא יוד הא ואז יוד הא ואז הא עולה ק"ל ושנים אלו הם דעת שנגקבה. והנה אדח"ר לא נדווג עם חוה אשתו עד היומו בן ק"ל שנה ואז ידע את חוה ונתן לה דעת זה. ויובדק לא לידה למטה שהים **הדעת** עד היות' בת ק"ל שנה וכנגדה בדעת זה והכן כל זה (ז) **והנה קדוש'** יולד לתקן לה ג' מוחין בשלש' קדושות אלו ולהיות דעתם כלול משלש' קדושות עליונות וכל זה למטה במקומה כבד'ר' דהיכלות' ולפיכך הוא מיושב וכאשר חפלה עם בעל' אל מקום אילנות' כנגד החזה פנים אל פנים לריבין לשלש לה ג' קדושות **לתקן שלשה מוחות'** ולהיות' דעתה שלם וזהו קדושת התפל' להמשיך לה חב"ד מנ"ר שבוכר שלמעל' ממנה שהם חג"ת ולפי שככתר (ח) כנגד הת"ת ושם אילנות. נמלא שהיא אחר חסד ונגזר' וכנגד הת"ת ולפיכך מקדשין אות' אחר ב' מוחין (ט) חסד חסד ונגזר' להיות' להיות' כלול מהם ואז יתקון ככתר וואי יהיו שניהם קדושים וזהו אומרים אז **אחת קדוש ושמן קדוש**. ואחר שכבר נתקני הנקבה בדעת שלם אח"כ אנו שואלים דעת וזהו **אחת חוץ לאדם דעת** (י) והנה לא עלתה הכלה רק כנגד החזה מקום אילנות' ובתפלת מוסף' עולה עד למעלה פ"כ ראשה אלא ראשו ואז תקבל שפע **תחת עליון** ע"י שמתקנים לה ג' מוחות' במקום גבוה בני קדושה וזהו חידושה לעלות למעל' ממקום אילנות' ולפיכך גם ב"ר"ח אומרים כתר ומתפללים מוסף על חידוש הלכנה כדפראשתי. **ודע** שהוכר עולה בחיק אביו וכאשר הנקב' עול' אללו עול' למעל' ממקום אילנות' הראשון (י) ואז תקרא (יא) עטרה בעלה וזהו בשבתות וי"ט ולכן אומרים במוסף איה מקום כבודו ומקומו כנגד שניהם כנגד הכלה שנק' כבוד אנו אומרים כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו וכנגד הכר אנו אומרים ממקומו ממקום ו' סוד' (י) שבקדוש העול' עד קדש י"ט חכמה בסוד הדעת ישראל ענה בתחשבה אמנם ברי"ח הוא חידוש הלכנה בלבד לעלות אללו פנים כנגד פנים ולא בחיק אביהם עם היות כי שפע הכתר יורד לה דרך המדרגות ולפיכך אין אנו אומרים איה מקום כבודו (ז) ולא מקומו כי משרתי יודעים מקומם. ודע שאין קדושת שבת דומה לקדושת י"ט כי בשבת הבנים יורשין אביהם ממש ונק' קדש ומקבלים שפע מפיחיקא קדישא כמורה. האמנם ביו"ט (י) עולים אל אביהן לקבל שפע ממנו והם קרואים אללו ולפי' מקראי קדש הם. והנה בשבת (י) יעלו הבנים באביהן שמים לו ויהיו כולם במקום הקדש מראשם ועד רגליהם ואין שם חול כלל. (ז) האמנם ביו"ט יגביהו ראשם אלל אבותיהם ונ' קלוותיהם למטה ויהיו חג"ת שלהם במקום חב"ד ונה"י במקום חג"ת ושם קלוותיהם אלה יקראו חול המועד ואינן חול גמור ח"ו כי נשתלו ממדרגתם הא למדרגה אחרת עליונה כג"ל אבל משני שלא עלו עד א"ר בני' יקראו חול המועד. ונמלא לפי זה שקדושת חול המועד למעלה מקדושת ר"ח כי ריח נחחדש ראשה בלבד לעלות למעלה ממקום אילנותה ולפיכך נקרא ראש חדש. ובחול המועד ראשה במקום גבוה בחיק אביהם והדורות והטון במקום הראש והנ"י במקום הדורות והטון ולפיכך אין מניחין תפילין בח"ה כלל משא"כ ב"ר"ח שמסירי' אותם בתפלת מוסף לבד כי אז נעלה עליה שפע עתיקא ויורד דרך המדרגות והוא למעל' מהתפילין כי נכמת התפילין ויהי על החתן היורש את אביו ואמו במקום אילנותו ומוחותיו שתי נפשו ד' חו"ב חו"ג ועל הכלה המקבל' מתנה"י למטה במקומ' והנה בח"ה שניהם עולים למעלה ממקום התפילין כי ראש שניהם בחיק אביהם כדפרישית. גם ב"ר"ח א"פ"ש שאינם עולים למעל' ממקום אילנות' מ"מ שפע כתר עליון יורד להם דרך המדרגות בתפלת מוסף והוא גדול מהכנת התפילין והכן ב"ו כי בזה תבין למה לא הותר בשבת מלאכת אוכל נפש וביו"ט הותר ובח"ה הותר דבר האבד ובר"ח אין

וצרות ובתארוהם : דנוק' מחשפטין ונגסין בנות' ועי"כ נגדלת ככל האורז ד"א ואז נספח. ואח"כ עולין שניהם לחיק א"ר וסם חורוין פ"כ' ומדוניס וימתן ליה כלי ורואה. ואח"כ חורוין למטה לתקומם. ומחורוין א"ר ומדוניס ומתפסין להם התוחין דפנים ומתפסין ונגסין חתלה נטוק' ונגדלת ככל פנים ד"א והזורים ומסתלקים ממנה שנתות התוחין ונגסין ב"א והוא חוד ומאד אליה וכוונת ותתקן פרטטה דפנים. ואח"כ מדוניס ונתן לה פיסת מד' דה"ח פיסה ורשיית להוליד נשמות ע"כ ב"א : (א) ואח"כ חסילו שחורו כ"ה חוץ ז"א ע"כיו לא חזרה להיות רובלת. פ"ח : (ב) א"ר זה סותר משל ו"ט : (ג) ע"כ פ"ד חזרת הפעולה : (ד) ח"ש כחחילה אכבוך דרוש א' נקדושה מהה שמהל כחבוך פכ"י רכב אח"י ו"ל עמלו ואח"כ אכבוך כמתיבתא אבא מורי ז"ל סוד הקדושות כו' : (ה) כי הנוקבל נקפת מאחוריו ממדוי כו' פ"ח : (ו) כשפ"ח ליתא חיבת מאור : (ז) ח"ש סעד לכריי רכב ו"ל מלאחי כוונה שמות ד"א ז"ל וזהו האשה והלך בן האשה ודאי כמד"ל לנאח יקרא אשה כו' ע"כ"ל הרי נכתבאר שבוכר וזהו הס ענין אחד : (ח) ס"ל סכומה וכן הוא כשפ"ח : (ט) הראשונות פ"ח : (י) בחיק אביה גם היא : (יא) ח"ש פ"י עטרה של הרימיו שגאר במקומו : (כ) ח"ש ע"ד כתר אמת. וכבר ר"ה חכר חסד לתוך דלימא נטוק' מנין חרין דרשיין דלמא ז"א (יד) ח"ש איני מנין דהא לקתן כשאר מקראי קדש אחר שטולה כמנחת י"ט ע"ד כתר אמת. ובכ"י מס' שמונה ו"ט. ובכ"י כותב ו"ל ויש ליכב כי זה לא ק"ל מלא על אין כתיב רק הנכנת ראש ויש כמה פזירות ליה וכפרס מ"ש כה"ק וכו' שביי"ש לקח כל בחי' מס' שמונה ו"ט.

אין בו איסור מלאכה כלל. וזה כי המלאכה מורה על הקליפה
בסוד העשי' ששת ימי המעשה :

והנה בשבת המלך והכלה כולם נכנסים אל הקדש פימיה
ואין מהם דבר בספירות הענין ואז הוא השבתת
הקליפ' לגמרי ולפיכך נאמר בכל מין מלאכה ואמנם בימי ו'
קלוותיהם למטה בספי' ששם שליטה ומנע יד לקליפ'. אבל
נתעלו כי חגי' חזרו במקום חבד' שבחתן ונהי' במקום חגי'ת
ולפיכך נאסרה מלאכת עבודה כי אין שליט' לחיובים בסוד חגי'ת
אבל יש להם יניק' וחיות משם להחיות את נפשם והנה השליט'
הוא במקום מלאכת עבוד' והוא מנהי' כי מהם יגיע להם
ממשלה למשול על הטהרה ולהעביר' ולהיות ישראל משועבדין
אל הקליפ' כמו עתה בזמן הגלות שאנו משועבדים מלך ההוד
כמד'א' והוא נהפך עלי' למשחית כל היום דוה וגם סמאל נלח קתה
ליעקב מלך הירך והס' (ה) בתי ברז'י' שמהם מגיש ממשל' לחיובי'
ואחרי הקדוש נמשך ממנו גיבור לקליפ' כנודע אבל בגוף' שהם
מגי'ת אין להם ממשלה ושליט' אבל חכמים ומוזן לעמוד
על משמרתם הקבוע' ולהיותם נכנעים לטהרה נמשך להם מסוד
חגי'ת ולפיכך הותר להם מלאכת אוכל נפש בלבד. ודע כי חיות זה
נמשך להם מגי' עליונות ויורד דרך המדרגות ולפיכך ביום טוב
עלמו שהגיד' שולטו' ומשפיע לו"ק האלו הותר להם מלאכה אוכל
נפש בלבד כי אין העליונות משפיעות לחיובים רק חיות לבד ולא
שליט' חו' אבל בחי' הוי"ק שולטות ולפיכך הם ששה ימים ולהיות
כי הוי"ק אלו נתעלו כי חגי'ת עליו לחבד' ונהי' עליו לחגי'ת
אין להם לקליפ' שליט' כי רק בדבר האבר והס' קתה יגזלו
קדושה שנכנסו בעמקי הקליפות ונאבדו שם בעיני העולם על
אלו יש להם שליט' לבד אבל אין להם שליט' מחדש על הקדושה
חו' רק בדבר שנאבד וכדכתיב'. עוד אני אומר דדבר האבר
היינו קלי' שנכנסה וחזרה קדושה בסוד גיבור ונהי' נשמות אשר
היו בעמקי הקליפ' אבודין וחזרו ונשפירו ונכנסו במקום הקדש
במקום מדרגות העשי' (ג) בפנימיותה לא חוץ במקום הקליפ' וחלו
לא זכו לעלות למעל' ביני' וכי' צבדי'א' ויריבין' אנו להשפיע
בעשי' ומדרגות' בסוד המלאכ' להשפיע לאותם הנשמות האבודין
שם ולפיכך הותרה המלאכ' בחי'ה' ואף לפי פשוטו של דבר נכון ממנו
לשמות (ג) העליון כי כמו שהמלאכ' לדבר האבר מעמידה שלא יאבדו (ד)
דרוש ג' (ה) בסוד הקדושה וכונתה וקודם שנבאר כונתה
נבאר קתה דברים הנריכים והאזני תחלה תכין לקיים

והנה ענין הגי' שהוא לומר נקדישך ונעריךך בקול רם בלבד
והשאר בלתי זה נזכר בתוספתא דמס' פאה והענין של הדילוג
באומרו קק"ק גו' במדרש תנחומא בפ' לו וז"ל בשבתים יעופף ובי
בשבתים יעופף אלף מלאך חקנו חזיל לעוף האדם על רגליו
בשעה שהש"ך אומר קק"ק ע"כ ושינוי ית'ל' בע"ה. אמנם נבאר
עתה בקצרה כונה א' רבת התועלת הזהירני מורי ז"ל מאד לכיין
בה וז"ל שבוה תתעלה נפשי ותקבל קדוש' גדולה. והענין הוא
כי הנה לקמן יתבאר שענין הדילוג הוא להעלות למעלה את
יעקב ורחל. והנה נודע כי כל דילוג ועליה ממקום למקום
איננה אלא בסוד שם בן מ"ב כמבואר לעיל בדבריו הקדושים
ועיש ואי' לריך לדגל ולכיון להעלות את נפשו ג"כ עמהם
למעלה ע"י שם מ"ב בשם אבניתי' ובקדושה של תפלת שחרית
דחול ימיו בשני אותיות (ה) וי' ובקדושה המנחה של חול ימיו
לדגל ולעלות ע"י אותיות א"ב י' ובקדושה (בא לניין) תפלת י"א
מנחה לדבש ימיו בשני אותיות א"ב י' ונבאר עתה כינה
הקדושה ושינויה באורך הסם לעיל כתבנו כי ענין חזרת ש"ך
העמידה היא להעלות ליעקב ורחל עד חגי'ת דז"א. אבל דע כי
אין העליה היא נעשית תהך בחמילת העמידה אבל בבכרת אבות
אנו ממשוכים להם הארה מחסד דז"א כדי שיוכל אח"כ יעקב
לעלות שם ובכרת מחיה המתים אנו מאירים מן הגבורה דז"א
כדי שיוכל אח"כ לעלות שם רחל ואח"ך אשר שניהם קבלו
הארותיהם משני זרועות ז"א מחסד וגבור' בב' ברכות הגי' אז
אח"כ הוא מעלה אותם אליו ע"י שני זרועותיו הגי' ועולים עד
מקום חגי'ת ועליה זו היא ע"י הקדוש' והיא דקדישך כי והנה
יעקב הכלית סוד הקדוש' הוא לתת הארה אל מוח הדעת דרחל
לפי שהנשים דעתן קלה ולכן אחר אשר קיבל' הארה משני
הזרועות מקבלת מקור האמנעי דז"א הנמשך מן הדעת שבו ומאיר
בדעת דרחל ונשלה אורו ונודע כי כל בחי' קדש הוא במוחין
והוא כי כונתנו הוא להשלים המוחין דרחל מבחי' הדעת דז"א
ולהעלות עד שם ואמנם טרם שיעלו יעקב ורחל בחגי'ת דז"א
אנו לריבין להעלות בתחלה את חגי'ת דז"א עלמו למעלה בניד
חבד' שבו שהם מוחין שלו הנקרא קדוש ועי' מתקדשין חגי'ת
שלו מן קדושת המוחין שלו. ואח"ך מכת שנתקדשו משם ישיש
הם קדושת המוחין ביעקב ורחל ואז יעלו למעל' בחגי'ת דז"א לפי
שכל מדרגה תחתונה ח"א לה לעלות למעלה עד שתקבל אור
עליון יוסף על מה שהיה לה בתחלה ואז יוכל לעלות למעלה
ומדרגותו הראשונה. והנה חגי'ת דז"א לריבין שני מיני עליות
בתחילה עולים למעלה לקבל הארה לזרך עלמן כדי שיוכלו לקבל
הארה מגי' ואח"ך חזורים ועולים ש"כ לזרך עלי' יעקב ורחל
ומקבלים הארה יסירה להאיר ביעקב ורחל שיוכלו לעלות :

וזה סדר כונת הקדושה נקדישך כנגד החסד העולה עד חכמ'
דז"א הנק קדוש וזה נקדישך ר"ל מעלה אותך אל מקום
החכמה הנקרא קדש. ונעריךך הוא להעלות הגבור' עד בינה דז"א
וישן כי שתייהם הם גבורות לכך נאמר בלשון ונעריךך לשון גבו'
ועריות. כענין הוא התי' להעלותו בדעת אשר בו מהלבש הסוד
דאימא הנקרא' נעם עליון כנודע והס' שם אהיה דיווין העולה
בני' נעם ושם מעלה אור נעם הבונה בדרך היסוד שלה
המלוכב בדב' ז"א הנה עלו חגי'ת למקום גי' לקבל הארה לזרך
עלמם ואחר שקבלו הארה לזרך עלמם אנו חוזרין להוריד למטה
במקומו' כדי שיאירו שם, וזהו שיח סוד שרפי קדש, שיח, כנגד החסד
שירד למקומו מלא שפע והארה, וסוד, כנגד גבו' היורד למקומו, כי
סוד בני' יין שהיא בחי' גבו', ושרפי קדש, כנגד ירידת שיח' ואם
הקשה ותאמר כי הסוד חשוב מן השיח שהוא הדיבור ואיך יחם השיח
אל החסד המעולה, והסוד אל הגבו' שהוא מדרג' למע' מן החסד
והתשוב' היא כי הנה בכלל השיח והדיבור בכלל הסוד שהוא
קול החשאי לפי שהסוד הוא הכל היוצא מפי האדם בחשאי ובשמעיה
קולו יותר אז הוא נעשה שיח ודיבור. ומלאך שהסוד הוא בכלל בשיח
והי' הימין הכולל את השמאל עמו. אמנם הדיבור אינו כלול בתוך
הסוד, כי הסוד הוא תחלה בחשאי בלי דיבור כלל, ואפשר להיות
סוד בחשאי בלי דיבור בקול רם, אבל אי"א אל הדיבור בקול
רם להיותו בלתי החסד החשאי בתחלתו, והי' הימין הכולל
אח

גבורות וביאורים: חוה"מ שהפרט בין יו"ט נגזר לחוה"מ דביו"ט חבד' דז"א במקום חבד' דתנונה וכן חבד' דנוקבא זה מימין וזה שמאל כני' כשער
מקראי קדש. אבל בחוה"מ חבד' דז"א בחגי'ת דבינה וכתם כדעת. אלא ש"ע מה פי' חיק אכיהם. ואולי דלחב' עמיר וגי'ו בניה. ועב'ו
אמאי לא נקש העוקר שהיא אימא ולא אבא שהוא בנתי' יו"ט וגי'ו עמיר וז"ע. ועוד כי פי' זה ודאי בלתי אפשר שהיה לקמן כתיבית עשש על הימר אוכל נפש
ביו"ט אמר לפי שאין כלי שלם במקום הקדש וז"ע. אח"כ מלאכי בעמתי המלות דביו"ט ע"י עליה בתנונה ולא בכינה ע"ס. אח"כ מה שמר אותו חכר הוא אמת
ויוב ודו"ק: א) ג"ה בתי כרמי. מפ"ח פ"ה משער מקראי קדש: ב) בפנימיותה חוץ למקום הקליפה. פ"ח שם: ג) בפ"ח הנוסח לעומק: ד) בפ"ח מסיים
כן ג"כ כנחן. ח"ט ע"כ נמלא מני' הארי' ז"ל ונראה שהדרוש היה ארוך ולא נמלא יותר: ה) פ"ח דרוש ג' מחזרת העמידה: ו) ג' תיבות: ז) והשאר כלה:
ח) ג"כ ח"ט ע"כ נמלא לא ח"ב' אותיות ראשונות ח"ב' הקדמות כשם למה תחילת באותיות שניות וז"ל (ה) בפ"ח הנוסח ח"ב: י) ע"כ פ"ח: יא) ובתפלת.
סכ"י עיי' בסידור השמ"ס ז"ל יו"ט כהדמה הקדושה כ"י:

אין בו איסור מלאכה כלל. וזה כי המלאכה מורה על הקליפה כבוד העשי' ששת ימי המעשה :

והנה בשבת המלך והכלה כולם נכנסים אל הקדש פימיה ואין מהם דבר בספירות הענין ואז הוא השבתת הקליפ' לגמרי ולפיכך נאמר בכל מין מלאכה ואמנם בימי י' קלוזותיה למטה בספי' שש שליטה ומנע יד לקליפ'. אבל נתעלו כי חגי' חזרו במקום חבד' שבתתן ונהי' במקום חגי' ולפיכך נאסרה מלאכת עבודה כי אין שליט' לחיובים כבוד חגי' אבל יש להם יניק' וחיות משם להחיות את נפשם והנה השליט' היא במקום מלאכת עבוד' והוא מנהי' כי מהם יגיע להם ממשלה למשול על הטהרה ולהעביר' ולהיות ישראל משועבדין אל הקליפ' כמו עתה בזמן הגלות שאנו משועבדים מלך ההוד כמד'א' והוא נהפך עלי' למשחית כל היום דוה וגם סמאל נלח קתה לעקב מלך הירך והס' ב' בתי בראי' שמהם מגיע ממשל' לחיובי' והאבר הקדוש נמשך ממנו יגור לקליפ' כנודע אבל בנפש' שהם מגי'א' אין להם ממשלה ושליט' אבל חיות קודם וזמן לעמוד על משמרתם הקבוע' ולהיותם נכנעים לטהרה נמשך להם מסוד חגי' ולפיכך הותר להם מלאכת אוכל נפש בלבד. ודע כי חיות זה נמשך להם מגי' עליונות ויורד דרך המדרגות ולפיכך ביום טוב עלמו שהגיד' שולטו' ומשפיע לו"ק האלו הותר להם מלאכה אוכל נפש בלבד כי אין העליונות משפיעות לחיובים רק חיות לבד ולא שליט' חו' אבל בחי' ה"ק שולטות ולפיכך הם ששה ימים ולהיות כי הויק' אלי' נתעלו כי חגי' עליו לחבד' ונהי' עליו לחגי' אין להם לקליפ' שליט' כי רק בדבר האבר והס' קתה יגמלו קדושה שנכנסו בעמקי הקליפות ונאבדו שם בעיני העולם על אלו יש להם שליט' לבד אבל אין להם שליט' מחדש על הקדושה חו' רק בדבר שנאבד וכדכתיבי'. עוד אני אומר דדבר האבר היינו קלי' שנכנסה וחזרה קדושה כבוד וגוה' והם נשמות אשר היו בעמקי הקליפ' אבודין וחזרו ונשפרו ונכנסו במקום הקדש במקום מדרגות העשי' ב' בפנימיותה לא חוץ במקום הקליפ' וחלו לא זכו לעלות למעל' בימי' וי"ש צבדי'א' ויריבין' אנו להשפיע בעשי' ומדרגותי' כבוד המלאכ' להשפיע לאותם הנשמות האבודין שם ולפיכך הותרה המלאכ' בחי'א' ואף לפי פשוטו של דבר נבין ממנו לשמות ב' העליון כי כמו שהמלאכ' לדבר האבר מעמידה שלא יאבדו: **דרוש ג'** ב' כבוד הקדושה וכוננתה וקודם שנבאר כוננתה נבאר קתה דברים הנריכים והאזני' תחלה תכין לקיים מי' א' שנגמרו בני' ונקדשתי בתוך בני' ישראל ופרשתי ב'א' א' אמר' בר"מ שנתחייבנו לקדש שמו ית' כבוד קדושת נקדישך ונעריך וז"ש בתוך בני' ישראל כמו זזה שנידך האדם לבין כי בהמשיכו הקדוש' העליון' אליו ית' שהמשך עליו בחי' הקדושה היא ג"כ ויתקדש האדם מקדושתו ית' וזהו ונקדשתי בתוך בני' ישראל שם יתקדשו והוא יתקדש עמהם בתוכם וז"ש והתקדשתם והייתם קדושים כגו' בר"מ שנקבל הקדוש' מקדושתו ית' שנמשכ' עלינו וכבר נת' כי מקום קבלתו אל הקדוש' הואת היא באומרו מלא כל הארץ כבודו כנודע ש"ס המלכו' ותכין כי אנו בני המלכו' ואנו מקבלים הקדוש' ע"י אמנו ולכן לריך שתכין לכלול עלמך חוץ המלכות לקבל מקדוש' הנמשכת עליה וזה חסון באומרך מלא כל הארץ כבודו ובהגיע' הש"ק אל נקדישך ובי' לריך האדם לחזור ולפסוע ג' פסיעות לפניו במקום שהיה עומד בהיותו מחפבל בלחש ויסתום עיניו כבונה גמורה. גם חזרה בתכלית והיירות לבין הרגלים בעת הקדוש' של נקדישך כבוד ורגליהם רגל ישרה ירמוו ששני הרגלים יהיו כדמות רגל אחד בלבד גם בענין מה שטוהגים קתה בני' אדם לפסוע לחחוריהם ג' פסיעו' אחר הקדוש' ולומר שלום לא היה מורי ז"ל נוהג כך כלל אלא שהיה נשאר עומד במקומו עד נפילת אפים וגם היה שותק ולא היה אומר שלום ואפי' שהיא עומד במקומו. גם לריך שתאמר עם הש"ק כל סדר הקדוש' מלה במלה מן נקדישך ונעריךך עד סיום כל הקדוש' כולה ואמנם ב' תיבות של נקדישך ונעריךך לריך שתאמר אותם בקול רם ושאר התיבות עד עניית קק"ק תאמר אותם בלחש עם השליח יציור ואחר כך כשתענה י' קקיק וכו' יהיו בקול רם ובעינים סגורות וידלוג כלפי מעלה כמש"ת י' **ג**

והנה ענין הגו' שהוא לומר נקדישך ונעריךך בקול רם בלבד והשאר בלחש זה נזכר בתוספתא דמס' פאה והענין של הדלוג באומרו קק"ק גו' במדרש תנחומא ב'פ' לו ח"ל בשתיים יושפך ובי' בכפיים יושפך אלא מלאך תקנו חז"ל לנחך האדם על רגליו בשעה שהש"ך אומר קק"ק ע"כ ושינינו ית' ל' בע"ה. אמנם נבאר עתה בקצרה כונה א' רבת התועלת הזהירני מורי ז"ל מאד לבין זה וז"ל שזו תפעלה נפשי ותקבל קדוש' גדולה. והענין הוא כי הנה לקמן יתבאר שענין הדלוג הוא להעלות למעלה את יעקב ורחל. והנה נודע כי כל דלוג ועליה ממקום המקום איננה אלא כבוד שם בן ע"ב כמבואר ית' ל' בע"ה. אמנם נבאר וע"ש וא"כ לריך לדגל ולבין להעלות את נפשו ג"כ עמהם למעלה ע"י שם מ"ב בשם אבניתי' ובקדושה של תפלת שחרית דחול ימיו בשני אריות ה' ג' ובקדושה המנחה של חול ימיו לדגל ולעלות ע"י אריות א"ב י' ובקדושה א"ב לניין תפלת ית' מנחה לדבש ימיו בשני אריות ר"י ונבאר עתה כינה הקדושה ושינינו באורך הכס לעיל כתבנו כי ענין חזרת ש"ק העמידה היא להעלות ליעקב ורחל עד חגי' דז"א. אבל דע כי אין העליה היא נעשית תפך בחמילת העמידה אבל בצברת אבות אנו ממשוכים להם הארה מחסד דז"א **לדי' שיוכל חסדי' יעקב** לעלות שם ובצרכת מחיה המתים אנו מאירים מן הגבורה דז"א כד' שתוכל חסדי' לעלות שם החל ואח"כ אשר שנייה קבלו האריותהם משני אריות ז"א מחסד ונבאר' בב' ברכות הגו' אז חס"כ הוא מעלה אותם אליו ע"י שני אריותיו הגו' ועולים עד מקום חגי' ועליה זו היא ע"י הקדוש' הואת דקדישך כי והנה יעקב הבליה סוד הקדוש' הוא לתת הארה אל מוח הדעת דרחל לפי שהנשים דעתן קלה ולכן אחר אשר קיבל' הארה משני האריות מקבלת מקור האמנעי דז"א הנמשך מן הדעת שבו ומאיר בדעת דרחל ונשלה אורו ונדע כי כל בחי' קדש הוא במוחין והוא כי כוננתו הוא להשלים המוחין דרחל מבחי' הדעת דז"א ולהעלות עד שם ואמנם טרם שיעלו יעקב ורחל בחגי' דז"א אנו לריבין להעלות בתחלה את חגי' דז"א עלמו למעלה בני' חבד' שבו שם מוחין שלו הנקרי' קדש וע"י מתקדשין חגי' שלו מן קדושת המוחין שלו. ואח"כ מכה שנתקדשו משם ישיפשו הם קדושת המוחין ביעקב ורחל ואז יעלו למעל' בחגי' דז"א לפי שכל מדרגה תחתונה ח"א לה לעלות למעלה עד שתקבל אור עליון יוסף על מה שהיה לה בתחלה ואז יוכל לעלות למעלה ממדרגתו הראשונה. והנה חגי' דז"א לריבין שני מיני עליות בתחילה עולים למעלה לקבל הארה לנודך עלמן כד' שיוכלו לקבל הארה מגי' ואח"כ חזורים ועולים ש"ב לנודך עלי' יעקב ורחל ומתקבלים הארה יתירה להחיר ביעקב ורחל שיוכלו לעלות: **זוה'** סדר כונת הקדושה נקדישך כנגד החסד העולה עד חכמ' דז"א הנק' קדש וזהו נקדישך ר"ל מעלה אותו אל מקום החכמה הנקרא קדש. ונעבדך הוא להעלות הגבו' עד בינה דז"א וישן כי שתייהם הם גבורות לכך נאמר בלשון ונעריךך לשון גבו' ועריות. **בעופ' ה'** הית' להעלותו בדעת אשר בו מהלבש הסוד דאימא הנקרי' טעם עליון כנודע וה"ס שם אהיה דיווין העולה בני' נעם ושם המלה אור נעם הבונה בדרך היסוד שלה המלוכב בד' ז"א והנה עלו חגי' למקום ג"ר לקבל הארה לנודך עלמם ואחר שקבלו הארה לנודך עלמם אנו חוזרין להורידן למטה במקומו' בני' שאיכו שם, וה' **שית סוד שרפי' קדש** שיה' כנגד החסד שירד למקומו מלא שפע והארה וסוד, כנגד גבו' היורד למקומו' כי סוד בני' יין שהיא בחי' גבו', ושרפי' קדש, כנגד ירידת ח"ס. **ואם** הקשה ותאמר כי הסוד חשוב מן השיח שהוא הדיבור אחר כיחס השיח אל החסד המעולה והסוד אל הגבו' שהוא מדרג' למע' מן החסד והתשוב' היא כי הנה בכלל השיח והדיבור בכלל הסוד שהוא קול החשאי לפי שהסוד הוא הכל היוצא מפי האדם בחשאי ובשמעוה קולו יותר אז הוא נעשה שיח ודיבור. ונמלא שהסוד הוא בכלל בשיח וה"ס הימין הכולל את השמאל עמו. אמנם הדיבור אינו כלול בתוך הסוד, כי הסוד הוא תחלה בחשאי בלי דיבור כלל, ואפשר להיות סוד בחשאי בלי דיבור בקול רם, אבל אי"א אל הדיבור בקול רם להיותו בלתי ההכל החשאי בתחלתו. **וה"ס הימין הכולל** **ח**

גבורות וביאורים: חוה"מ שהפרט בין יו"ט נמור לחוה"מ דביו"ט חבד' דז"א במקום חבד' דתנונה וכן חבד' דנוקבא זה מיתין וזה משמאל כגו' כשפר מקראי קדש. אבל בחוה"מ חבד' דז"א בחגי' דבינה וכתם כדעת. אלא ש"ש מה פי' חיק אכיהם. ואולי דלחש עמיר וגי' בניה. ועב"ו אמאי לא נקש העוקר שהיא אימא ולא אבא שהוא בנתי' יו"ט וגי' ועמיר וז"ש. ועוד כי פי' זה ודאי בלתי אפשר שהיה לקמן כתיבית עשש על היתר אוכל נפש כיו"ט אמר לפי שאין כלי שלום במקום הקדש וז"ש. הח"כ מלאכי בעמתי המלות דביו"ט עליה בתבונה ולא בכונה ע"ש. ח"כ מה שמר אותו חכר הוא אמת ויובי ודו"ק: א' ז"ה בתי כרמי. מפ"ח פ"ה מספר מקראי קדש: ב' בפנימיותה חוץ למקום הקליפה. פ"ח ש: ג' בפ"ח הנוסח לשוק: ד' בפ"ח מסיים כן ג"כ כנחן. ח"ט ע"כ נמלא מנ"י הארי' ז"ל ונראה שהדרוש היה ארוך ולא נמלא יותר: ה' פ"ח דרוש ג' מחזרת העמידה: ו' ג' תיבות: ז' והשאר בלחש: ח' ג"כ ח"ט ז"ש למת לא היה ב' אריות ראשונות ח"כ הקדמות כשם למת בחמילת באריות שניות וז"ש (ה"כ בפ"ח הנוסח ח"כ: ז' ע"ש. ח: ית' ובתפלת. סכ"י עיני בסידור השמ"ס ז"ל יו"ט כהדמה הקדושה כ"י:

ממקומו בבינה ומלכות שהוא ימלוך ה' לעולם אלהיך ליון בדעת :
ונבחר עניינם כי הנה קדוש נבחר בזהר שהוא מלשון קדש ו' והענין הוא **בבחינת** עולה אית הו' שהוא הת"ת בחכמה הנקרא קדש ונעשה קדוש **וחת"ו** קדש העליון מתפשט עד הת"ת הנקרא ו' ונעשה קדוש ו' **וחת"ו** קדש מתפשט גם עד היסוד שבו ונעשה קדוש ג' . הרי כי **לעולם כל בחי' קדוש הוא קדש ו'** והנה בקדוש ה' שהוא ביסוד אנו מחברים עמו את הנה"ו וזהו **ה' לבחור** . ה' ביסוד . לבחור בנה"ו ומשם מתפשט עד המל' וזהו ד' מלא כל הארץ כבודו וסרי עתה נחקרשה המל' דבריא' מבחי' החכמה דבריא' וחת"ו אנו ממשיכין לה בחי' ברכה מבינה דבריא' וזהו ברוך כבוד ה' היא בינה כבוד עלאה ממקומו שהיא המל' וז"ל התפשטות הבינה עד הוד ששם עומדת המל' כנו' . וטוע ב בחי' ה' היא בינה וחת"ו אנו ממשיכין לה מן הדעת וזהו ימלוך ה' לעולם כי ואתו מתחילין במל' דרך עלייה להעלותה עד ה' שהוא הדעת ואז היא אללו ממש בהוד כנ"ל שז"ל ר"ת אלהיך ליון לדוד ודוד שהוא אללו' . ה' אמנם קדושת תפלת העמידה היא במלכו' דעולם האז' שאנו מעלים אותה עם הת"ת כבוד דאז' ו' ולכן אחר אשר קבל' המל' הארה מן חיוג' בשני ברכות של אבות ונבו' בחזרת התפל' דש"ן כנ"ל בדרוש שקדם אז אנו אומרים הקדושה קדישה כי כי אז תחבר אותה ההארה עם הפר"ת ואז א"ל קק"ק כי' וברוך כי' וימלוך כי' ע"ד מ"ש בקדושה יולד ואין הפרש בין שני קדושות אלו אלא שקדושת יולד היא להקדיש את המל' דבריא' וקדושת דמשומד היא במל' דאז' **אבל** בקדושת דובא' לזיון הים ירידת המל' דאז'ל' בהיכל קה"ק דבריא' כדוע כי שם מקומה תמיד ולכן אנו לריבין להמשיך לה שפע וקדושה וברכה ו' ולכן אנו חוזרין לומר קדושת קק"ק כי' וברוך כי' ותשאני רוח כי' ע"ד המל' בקדושת יולד ממש . ולכן תבין למה הפרש ובה לזיון היא בלשון הקדש ובלשון תרגום כי להיות ענין זה למטה דבריא' לכן אחר שאמרנו קדושה בלשון הקדוש אנו חוזרים לאומרה בלשון תרגום להעלים ולהסתיר ולכנות קדושת לשון הקדש חוץ לשון תרגום ונעשה מכסה עליו והוא נעלם ומסתתר בחוכו ולפי שקדושת ובה לזיון היא דרך ירידה כי יורדת המלכו' דאז' אל הבריא' כנו' ולכן אנו אומרים ומקבלין דין מן דין כי כי מקבלין השפע זמ"ו דרך קבלה ויריד' ממש . אמנם יש הפרש א' בין ג' קדושות האלו כי הנה בקדושת יולד לא נאמר בה ימלוך כלל ובקדושת דמשומד נאמר בה ימלוך ה' לעולם כי' ובקדושת ובה לזיון נאמר בה ה' ימלוך לעולם ועד . ולריך לדעת ענין ג' שיטיים אלו והענין הוא בקדושת יולד כונתו היא להעלות את המלכו' דאז' עד למעלה באז' מדרג' אחר מדרג' כנ"ל ולכן אין אומרים בקדוש' ההיא ימלוך כי' כי פסוק זה הוא כנגד הת"ת ואין רטנינו להורידו למט' אלא וואדרכה רטנינו להעלות אותה אצל בעמידה שכבר היא אללו למעלה אנו אומרים אותו . ואמנם בקדושת ובה לזיון אשר היא יורדת למט' במקומ' כמנהגה ולכן אנו מורידים עמה גם את הת"ת וכיון שעתה הוא מקדים לירד אלה להיות עמה שם לכן אנו אומרים ה' ימלוך ומקדימין שם ההויה שהוא בזכר אל המלכות הנרמזת במלת ימלוך ה' ולא בקדושת העמיד' שמקדימין ימלוך לשם ההויה שאומרים ימלוך ה' כי אלה ה' ימלוך לעולם ועד :

בברכת אתה קדוש ה' הנה אחר שכבר קבלה המל' עתה קדושת המוחין מבחי' הדעת דז"ל ועלתה שם הנה עתה אנו אומרים אתה קדוש ושמן קדוש שהיא בחי' המל' הנקרא' שמך כנו' בזהר פ' פקודי לומר שעתה כבר קבל' המל' קדושה והארה מן הקודש העליון שהן המוחין דז"ל דרך קו האמצעי שבו אשר זה הקו האמצעי נרמז במלת אתה קדוש כנ"ל בדרושים הקודמים כי אבות בחסד וגבורות בגבורה וקדושה ה' בת"ת וזהו אתה קדוש הוא הקו האמצעי ת"ת שורך בו ירדה ומשכה קדושת המוחין עד המל' ואז גם היא ושמן קדוש :

ענין מודים דרבען הוא במש"ל שהזכר עולה בגלל והנקב' בהוד ולכן עתה במודים שהוא בהוד כוסף הת"ת את ראשו וכורע למטה כדי לגשקה כבוד הנשיקין וכבר נת"ל במודים של תפלת הלחש כי הכריעה אשר נעשה אינה כפולה כשאר הכריעות . ונס חוקיפה אינה כפולה כשאר חוקיפות **אמנם**

את השמאל אבל השמאל אין זוכה לכלול את הימין עמו ולכן אנו מחסוים השיח והדיבור בחסד **והסוד בלחש בגבור'** ואחר שירדו אז הם משפיעים חנ"ת הנו' הארה וקדושה עליונה שקבלו מהנ' מוחין הנק' קדש ומאזורים אל ג' תחומות נה"ו דז"ל עלמו וזה נרמז במ"ש **המשלש' לך קדושה** כי ג' ספי' חנ"ת הם משלש' קדושה בנה"ו שלו ואחר שהחירו בנה"ו אז מאזורים הנה"ו האלו ביעקב ורחל וזהו **וקרה זה אל זה ואמר** כי זה הם י"ב פרקין דיעקב דרטרף כמנין ז"ה ואל זה הם י"ב פרקין דנוק' רחל כנ"ל ואז **מאזורים אלו בחלו** ואז עולי' יחד כולם למעל' באופן זה חנ"ת עולים בחב"ד ונה"ו עולים בחנ"ת ואז גם יעקב ורחל שהיו במקום נה"ו עולים **עמהם עד מקום חנ"ת** . **וחל תתמה** לומר היך אפשר שיעלו נה"ו דז"ל עלמו אל מקום חנ"ת לפי שהרי נתבאר אללו במי"א כי אפי' בימי החגל עולי' העולמו' באל תפל' ונכללו זכ"ו ועלי' זו נרמזת בקק"ק **באופן זה קדוש א'** הוא עליית החסד בחכמה . **קדוש ב'** הוא עליית הגבור' בבינה . **קדוש ג'** הוא עליית הת"ת בדעת **וחת"ו** קד' לבחור נרמז עליית נה"ו בחנ"ת כי ה' הוא היסוד העולה בת"ת ונבחות הם גי' העולים בחו"ג **וחת"ו** נרמז עליית רחל הנקב' **תמלת מלא כל הארץ כבודו** כי הארץ שהיא הנקב' כדוע ממלאה כל איתו המקום של נה"ו ועולה עמהם כג' . **וביאור ענין** ה' הוא לומר כי גם אשר עלתה הנקב' בקרא ארץ למעלה במקום נה"ו לא מפני כך נשאר מקום המלכות ירקם ופניו כי אפי' מקום הארץ שהיא הנקבה היא מלאה מכבודו אעפי' שעלתה למעלה וע"י עלייה זו של הנקבה מקבלת עתה **דעת שלם** ונשלם מוח הדעת שלה כנ"ל . ובהו תבין טעם מש"ל **שנריך לדנו** כלפי מעלה בעת שאומר קק"ק כי' וכנו' בתחומא וכנו' בפסוקים בשם פרקי היכולת והטעם הוא להורות כי בחלו החיבו' של קק"ק עולים ומדלגין כולם למעל' ממקומם חנ"ת בחב"ד ונה"ו בחנ"ת ורחל הנקבה בנה"ו . **ואמנם אעפי'** שביארנו כי ג' פרקין קק"ק הם עולות חנ"ת בחב"ד ע"כ' בריך לבאר המלות עלמם ובו ית' מהו השפע שמקבלים ממש . **והענין יובן** כמה שהודעתוך איך זוכר באדר' נשא ד' קכ"ט ע"א כי קולא חד דשערי דרישא דא"ל מתפשט למטה דרך אחר ומגיע עד רישא דז"ל ומאזר שפע גדול במוחין דז"ל מן המוחין העליונים דא"ל דרך ההוא קולא דשערי הנמשך ממוחין דא"ל וכבר נת' שם כי הימין דא"ל הם י"ג נימין ונקראים קדוש לפי שיש בהם ת"י נימין כמנין קדוש וסוד הוא שם ההויה דמילוי יודין שיש בו ד' יודין וכל יוד כלולה מעשר הרי ת' ועם עשר אותיו' מילוי ההויה הרי ת"י כמנין קדוש והנה מספר הנימין הם י"ג שהם ג' הויות דמילוי יודין יהוה יהוה יהוה ובהם י"ב אותיות ועם הכלל הרי י"ג וכל הויה מהם ביהו' מלאה היא בגי' קדוש כי' וכנגד ג' הויות הנו' הוזכרו ג' פעמים קק"ק אשר מהם נמשכת הארה גדולה דרך קולא דשערי כנו' ומאזר במוחין דז"ל ובחי' הארה זו היורדת מן המוחין דא"ל אל המוחין דז"ל נקב' קדושה כדוע כי כל סוד קדושה הוא במוחין שהים החכמה הנקב' קדוש ואח"כ קדושה או נמשכת אל חנ"ת ואל נה"ו ואל יעקב ואל רחל כנו"ל גם תכוין כי קדוש בגי' ת"י כנו' ויטן יש ת"י נימין וכל נימא אהפשט לחי' עלמין וכל עלמא אהפרש לחי' עיבר נמלא שג"פ ת"י הם נימין דריש' דא"ל וכנגדס הם ג"פ קק"ק . ובאומרך ימלוך ה' לעולם כי' תכוין אל ר"ת אלהיך ליון לדוד' וד"ר אללו' לרמז כי אגחט מעלים את המל' אללו אלא הת"ת ועי"כ ימלוך ה' כי' :

דרוש ד' ה' כולל ג' קדושות של יולד ועמידה ושל ובה לזיון נו"ל אמר הכותב פ"א שמעתי ממורי ז"ל דרוש א' בענין של הקדושות הנו' . הנה הודעתוך לעיל כי בתפלת שחרית דימי החול עול' הנקב' בהוד והזכר עולה בגלל כנ"ל בסוף ביאור ברכת אבות ואמנם ענין קדושה יולד עניינה הוא כדי להעלות את המלכות אל עולם ה' דבריא' העומדת בהיכל קק"ק דינר' כדוע ואנו מעלים אותה אל הוד שבבריא' שהוא הקדוש היכל עלם השמים ולכן קדוש' זו היא נאמרה באל ברוך גדול דעה וכו' וטוע כי תיקון ברכה זו הוא בהיכל הוה כנו' בזהר פ' פקודי ואנו ממשיכים לה הארה ושפע רב וקדוש' מנ' עליונות דבריא' שהם חב"ד ששם הוא סוד הקדוש' כנ"ל בדרוש שקדם . וזה ביאור קק"ק קדושה הוא בחכמה וברכה של ברוך כבוד ה'

הנרות וביאורים: א) פ"ח ס"ב מ"ק ד"ה ענין הקדושה: ב) ס"א של עולם: ג) כ"ל פ"ח ס"ב ד' הנקרא מלא כל הארץ כבודו. פ"ח ס"ב: ה) כי אנו מעלים אותה אללו אלא הו' הת"ת ובהו ימלוך לעולם: ו) את מעלים הת"ת דלגלות כבוד עם הת"ת פ"ח ס"ב: ז) ענין תורת חסד ד"ל פ"ח: ח) ענין יור"ת דק"ט פ"א:

(בֵּרָח)

בְּקִדּוּת כִּתְר עוֹלָה עַד כִּתְר לֹאֵל וְאִזּוּ הַסּ טַיִם גַּם נִמְסַךְ לֵה סַפֵּעַ מִעֲתִיקָא קִדִּישָׁא "
 כִּתְר יִתְנֹו לָךְ יְהוָה יִאֱהָרֹנָה יֵאלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים
 הַמּוֹנִי מִעֲלֵה עֵם עִמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה
 יִחַד כּוֹלֵם קְרוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֵשׁוּ כְדָבוֹד הַאֲמוֹר
 עַל יַד נְבִיאָךְ

כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ

וּקְרָא יְכוּיִן לְהַמְסִיךְ הָאֲרָה (סַפֵּעַ מִחֲחִין) בְּגַה לְתֵי דְנֵהֵי דַבְּ פְּתָלָא הוֹכֵם מִסַּפֵּעַ הֵ
 הַמּוֹנִיִן סַקְבֵּלוּ לִיבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן דְּרוּשֵׁין וְיִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין לִישְׁקָב
 (וְרַחֵל שֶׁהֵם כְּמִנֵּי זֶה ")

זֶה יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן דְּרוּשֵׁין **אֵל** יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין **וְהַמּוֹר**
 לִישְׁקָב וְרַחֵל

גְּ כְּלֵי הוֹד דְּלֹא
 יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין
 גְּ כְּלֵי גְבוּרָה דְּנֹק
 יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין
 גְּ כְּלֵי הוֹד דְּנֹק
 יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין

גְּ כְּלֵי נֶאֱכָה לֹאֵל
 יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין
 גְּ כְּלֵי חֶסֶד דְּנֹק
 יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין
 גְּ כְּלֵי נְצַח דְּנֹק
 יִבְ פְּרָקִין דְּתַרְיִן סוּקִין

סידור תפלה להרש"ש

יכוין לקיים מ"ע של "ונקדשתי בתוך בני ישראל". לקדש שמו יתברך.

בחזרה
 להעלות חג"ת דמו"ב דבינה דז"א - דלחש וחזרה לחז"ר דכ"א ולקבל שפע וקדוש'
 מחז"ר שלהם :

ג' כלי חכמה	ג' כלי דעת	ג' כלי בינה
יוד הי ואו הא יוד	הי ויו הי	אלף אלף הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא
		אהיה

להעלות חסד	לחכמה להעלות ת"ת	לדעת להעלות גבורה	לבינה
א אל אלו אלוה	יוד הא ואו הא יו	אלף אלף למד	אלף אלף למד
ל ו ה י יה יהו יהוה	הי אלה למד הי יוד	הי אלה למד הי יוד	הי אלה למד הי יוד
אלף למד ו ה ו	הי אלה למד הי יוד	הי אלה למד הי יוד	הי אלה למד הי יוד

א   ב

נקדישך   כנועם   ונעריצך

להוריד החסד עם השפע	להוריד הת"ת עם	להוריד הגבורה עם השפע
למקומו	למקומו	למקומו
א אל אלו אלוה	יוד הא ואו הא יו	אלף אלף למד
ל ו ה י יה יהו יהוה	הי אלה למד הי יוד	הי אלה למד הי יוד
אלף למד ו ה ו	הי אלה למד הי יוד	הי אלה למד הי יוד

שיח   שרפי קדש   סוד

להמשיך שפע מחסד	להמשיך שפע מת"ת ליסוד	להמשיך שפע מגבורה
לכלח	יאהדוניה	להוד
י צב ה צב	שין שין דלת שין דלת יוד	אלף צבאו צבאות
י צב ה צב	שין שין דלת יוד	אלף צבאו צבאות

המשלשים לך קדושה

וכן כתוב על יד נביאך וקרא

להמשיך שפע מהוד דז"א
לג"ה דנוק'.

להמשיך שפע מכלח דז"א
לח"ן דנוק'.

זה ואמר

זה אל

מהוד דז"א

כלח דז"א

א ד נ י
א עבאו עבאות
א ו ת

י ה ו ה
ע עב עבא
ע ב א

לגבורה דנוק'

חסד דנוק'

י ה ו ה
א ר ה י ס
א נ ד ט ס

א ר ה ל מ ד
ארף אלה למד
אל

לבוד דנוק'

כלח דנוק'

א ר ה י ס
א אלה אלהי
אלהים

א ר
א א
ב ם

ב מ ו כ ן

סידור תפלה להרש"ש

חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא
 להטלות חסד לחכמה
 א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

ברנז"י דבשמה דבשמה.

להמשיך שפע וקדושה לרישא עילאה.

עתיק ונוק' וא"א ונוק'
 דעי"ו וא"א ונוקביה.

להמשיך חח"ו דחכמה דחכמה דדעת.

התחתון הכולל דחו"ב
 דבינה דז"א לחח"ו דחכמה
 דחכמה דיפקב ורחל דחו"ב

אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה

חכמה דיפקב ורחל

יוד הא וו הה
 יוד יוד הא יוד
 הא וו יוד הא
 וו הה
 י יה יהו יהוה

להטלות ולחבר אות י'
 שהוא ה"ס לחכמה הנק'
 קדש ונעשה קדוש.

קדוש

להמשיך ג' ע"ב מט"ו נימין
 מט"ו עלמין מט"ו עיבר
 דחח"ו דאורח דא"א לחח"ו
 דז"א ודיפקב ורחל.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי

חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא

חסד דז"א

א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

נלח דז"א

א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

חכמה דיפקב ורחל

יוד הא וו הה
 יוד יוד הא יוד
 הא וו יוד הא
 וו הה

י יה יהו יהוה

חסד דיפקב ורחל

א ל א ל מ ד
 א ל א ל מ ד
 א ל

נלח דיפקב ורחל

א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך ג' ע"ג מת"י נימין
ומת"י עלמין ומת"י עיבר
מדת"י דאוריאל דא"א לדת"י
דז"א ודיעקב ורחל.

יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי דעת

יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הה וו הה
ג' כלי ס"ס דז"א

יוד הא וואו הא
ייה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד

שין דלת יוד

דעת דיעקב ורחל

יוד הה וו הה
יוד יוד הה יוד הה
וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא
ואו יוד הא וואו הא
ס"ס דיעקב ורחל

אלף למד הי יוד טם

צבאות

השתפא

יסוד דיעקב ורחל
שין דלת יוד
שדי

ש שד שדי

”

ג' כלי דעת

יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הה וו הה
לסעלות ס"ס לדעת
יוד הא וואו הא
ייה יהו יהוה

יהוה

גרנח"י דנשמה דנפש

שפע וקדושה לרישא תליתאה
מו"ס וסס עי"ו וא"א ונוק
דז"ן ויעקב ורחל.

להמשיך דת"י דדעת דחכמה דדעת

הכולל דחו"ב דבינה דז"א לדת"י דדעת

דחכמה דיעקב ורחל דחו"ב.

אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

דעת דיעקב ורחל

יוד הה וו הה

יוד יוד הה יוד הה וו
יוד הה וו הה

יוד יוד הא יוד הא וואו
יוד הא וואו הא

להמשיך שפע דחכמה של הצירורים
לחכמה דיעקב ורחל ונק' קודש. גם
עד היסוד הנק' י' וסיה קדוש.

קדוש

יהוה יהוה יאהדונהי
להעלות יסוד דז"א לת"ס

יסוד
יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד

ס"ס
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
י ה ו ה

צבאות

להעלות נו"ה דז"א עם יעקב ורחל המלבישים אותם ונפשו כלולה בהם. (בשחרית ע"י צ' אותיות ג"י דאבגית"ן.) (במנחה ע"י צ' אותיות א"ב דאבגית"ן) לחו"ג.

ג' כלי חסד דז"א

ג' כלי נלח דז"א

אלף אלף אלף למד
אלף אלף למד הי
אלף אלף למד הי יוד
אלף אלף למד הי יוד עם

אל אל אלו אלוה
אל ל ו ה
אלף אלף למד

יהוה

ג' כלי סוד דז"א

אלף אלף אלף
אלף אלף אלף

ג' כלי נלח דז"א
י ה ו ה
אלף אלף אלף

מלא כל הארץ כבודו

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דת"י דחכמות דדעת דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דת"י דחכמות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי כר"ן שלו.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

סידור תפלה להרש"ש

ברוך

גרנח"י דרוח דנפש.

שפע וקדושה לאו"א וישסו"ת דזו"ן ודיעקב ורחל.

להמשיך דת"י דצינוס דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לדת"י דצינוס דיעקב ורחל דחו"צ.

דעת דבינה דדעות

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה־יְהוָה אֱהִיָּה־יְהוָה אֱהִיָּה־יְהוָה אֱהִיָּה־יְהוָה
 יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה

דעת דיעקב ורחל

יוד הה וו הה

יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא וואו יוד הא וואו הא

כבוד

גרנח"י דרוח דרוח.

שפע וקדושה לאו"א וישסו"ת דחו"א וישסו"ת.

להמשיך בג"ה דצינוס דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לבג"ה דצינוס דיעקב דחו"צ.

בינה דבינה דדעות.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

צינוס דיעקב ורחל

אלה הה יוד הה
 אלה הה יוד הה
 אלה הה יוד הה

יהוהני יאהדונהי

גרנח"י דרוח דנשמה.

שפע וקדושה לאו"א ויססו"ת דעתיק ונוק' וא"א ונוק'.

להמשיך חס"ן דבינות דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לחס"ן דבינות דיעקב ורחל דחו"צ.

חכמה ינינה דדעת

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

חכמה דיעקב ורחל

יוד יוד הא יוד הא וו יהוה
י ייה יהו יהוה

ממקומו

להמשיך מל' דחס"ן דג"ה דת"י דבינות דדעת דו"אודיעקב ורחל לחס"ן דג"ה דת"י דבינות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי כר"ן שלו.

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אהיה יהוה אהיה יהוה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה

ובדברי קדשך כתוב לאמר

לעזרם

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דת"י דדעות דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דת"י
דדעות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי נר"ן שלג.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אלהיך ציון

ר"ת אצלו.

לרמוז שעולה השכינה בחג"ת.

לדור ודור

הדרויה

אתה קדוש ושמך קדוש ומדושים בכל גי' יוד הה וו הה

יום יהללוך סלה

לירוש שנגנב דחצ"ד ואלו הם לירוף הג"כ והח"י והס' והג"ד והק"י"ח לנג"ה ופרלוף הגרון דמוק'. ומחשה לירופי מחשה אוחיות אלהים דאלפ"ן מעשרה לירופי שגדח"י דחצ"ד והס' אלו לירוף הג"כ והח"י והס' והג"ד והק"י"ח לירופי דפרלוף הגרון דמוק' :

וּמִשָּׁם יסין לדחוסם לחח"ן גג"ה דח"י דחג"ה ומסס לחח"ן גג"ה דח"י דנה"י ולכלול אוחס ביסוד

דמוק' ולהאזיר שס ביסוד עשרה לירופים שהס לירופי ב' שמות אלהים שלישים שבהם ובלים מהם והס מחשה לירופי מחשה אוחיות אלהים והס אלו לירוף המתחיל באלף מאלהים דאלפ"ן והוא לירוף הג"ד ולירוף המתחיל בלמ"ד מאלהים דהה"ן והוא לירוף הח"י ולירוף המתחיל בה"י מאלהים דיוד"ן והוא לירוף הס"ח ולירוף המתחיל בזו"ד מאלהים דהה"ן והוא לירוף הג"ד ולירוף המתחיל במ"ס מאלהים דאלפ"ן והוא לירוף הק"כ יסין לדחוסם לחח"ן גג"ה דח"י דחצ"ד דבריהם. ודי מה לפי פשט הפסוק כי לא אוכל להרחיב צו הדבור ככל הגורך כי בפנין זה הוא עוד הגוה הרי עמלק דליילחא הגור כחוספחא דפ' מלורע והוא במקום שאחרו לקצר. ובפ"ה בשאחרונ סוד כונת הק"ס והעמידה כאשר פס לבני ממילא יתבאר ענין זה פס פנינים רבים גדולים אשר עדיין פין לא ראהו ובחסד עליון כשהיו שיצאנו ע"ד כבוד שמו חסות מורי יעמד לי שאמר ה' ית' די לגרופי וימנהג עמט כמות החסד אכ"ד :

(פ' ע"ב) כתב ירד ז"ל סג"ה פשטם קדוש הם כחלת רישין דא"ח וברוך בנ"ח וימלק בוי"ן

ובח"ח נאמר שה"ס קדוש הם האחר בנ"ח והב' בנ"ח והג' בוי"ן וזוה"ב נכחות ז"ן לפי כי גם ז"ן נכללים בהני שלשה קדושות וז"ב בשחא וגי תרתי לימני סחרי אהדרי ותיבס לא יכונט וז"ל כמ"ס בדרות הדעת שהס ב' דר"ן מלבישים זה לזה **בפניו** וגי בשמות למשלה וגי רוחם כחמש ושלשה נפשות למסה והס חב"ד תג"ת נה"ס **הנשמה** שהיא בחב"ד הס ככתר שהס עתיק וטוק' וא"ח וקב"ח **כרות** שהוא כחג"ה הם בנ"ח שהס אוח"י ויסו"ת **קנפס** שהיא בנה"י הם ז"ן שהס ז"ן ויעקב ורחל נחלא שהנר"ן דנשמה הכולל של האורך הם נקראים בכללות כתר דהיינו עתיק וקב"ח וא"ח וקב"ח **ובפרשות** יש בהם כל פרשות הי"ב פרעיס אלא שכולם הם דעתיק וטוק' ואריך וקב"ח וכן הנר"ן דרוח הכולל של האורך הם בערך הכולל נק' אוח"י שהס חב"ס דהיינו אוח"י ויסו"ת **ובפרשות** יש בהם כל פרשות הי"ב פרעופים אלא שכולם הם דאוח"י ויסו"ת וכן הנפש דוח נשמה דנפש הכולל של האורך הם בערך הכולל נקרא' ז"ן שהס נה"י דהיינו ז"ן ויעקב ורחל **בפרשות** יש בהם כל פרשות הי"ב פרעופים אלא שכולם דו"ן ויעקב ורחל (ה) והג"פ קדוש הם בג' נשמות דעוני דכללות שהס כתר דשלשה בחינות והס חב"ד דג' הבחינות והס עתיק וטוק' ואריך וטוק' דג' הבחינות דכללות וכן כתב הרב שהס כולם בלתי דהיינו כתר יסין הוא ככתרים דט"ס יסין **הרחשון** הוא בנשמה דנשמה דכללות שהוא כתר דחב"ד חב"ד עתיק וטוק' וא"ח וקב"ח דעתיק וטוק' וא"ח וקב"ח הוא בנשמה דרוח הכולל שהוא כתר דחב"ד חב"ד עתיק וקב"ח וא"ח וקב"ח דאוח"י ויסו"ת הג' הוא בנשמה דנפש דכללות שהוא כתר דח"י עתיק וקב"ח וא"ח וקב"ח דה"י עתיק וקב"ח וא"ח וקב"ח דו"ן ויעקב ורחל לכן אמר הרב שהקדוש הא' בלתי וכן בנ"ח והג' בוי"ן וה"י הרי לימני לא פליגי אהדרי ופריסו איסנהו וכוסם דברי אלהים חיים ובכרך הג' רוחם דשבי שכללות שהס אוח"י ויסו"ת דג' הנשמות וביתלך בג' נשמות דשבי דכללות שהס ז"ן ויעקב ורחל :

עו"ד כתב רבך שלר"ך להספין לטקבא בשלשה קדושות פלג משין

דח"י דפרעופי נה"י (דדעת כו' עד דח"ה דיסוד ליל אחר"כ כו' סכ"י) אחר"ך יכוין להמשיך מיסודות דפרעופי חו"ב וח"ג דב"ן דח"ה ודב"ן דב"ן דפרלו' חכמות דביטת דיסא"ח בלחש וכחמה דפרלו' חכמות דחכמות דיסא"ח שדעת דח"ב וח"ג דחכמה דכתר דבינה דב"ן דח"ה ודב"ן דב"ן דז"א את העשר גבורות דיסא"ח הנ"ל החדשות עם העשר גבורות היטות וגם העשרה רשמים שלהם והם שלשים גבורות וכללותם וכללות כללותם לפרלוף יסוד דז"א וימשיכס מחתא לעילא כו'. עם אחר"ך אחר המשכה הכתר דח"ב וח"ג דז"א קודם כונת המשכה הלאם דל' אפשר שאמר זה הלשון ולא כתבו הסופר כי הוא כתוב מבחון בגליון חסו ויכוין לחלק את השליש דאור החסוד דח"ה הגו' דח"ה הגו' דח"ה שפ"ג אכתר דמוק' לארבעה חלקים ולהמשיך עתה חלק אחד מהארבעה החלקים הגו' לכתר דמוק' ע"כ. עם אחר כונת האו"י"ח דנה"י דלגס דח"ה ד"ה ואחר"כ יסין להמשיך סה' גבורות מדעת דז"א ליסוד שלו וסס ה' הו"י"ת ע"כ כל זה מיותר. עם ד"ז לפרלוף דעת דרחל ויסין להמשיך מיסוד דז"א סה' גבורות כו' ליל השגשים גבורות דאוח"י וכללותם וכללות כללותם לדעת דח"ב וח"ג דב"ן דח"ה ודב"ן דב"ן דרחל השומד שאחר כנגד פקד א' דיסוד ח"א כו' מכה ריבוי קיבוצ הגבורות :

וזוהר חסדי אטות ד"ה עתה יכוין שורשי הגבורות ליל השלשים גבורות בדעת דמוק' ולהמשיך אחרת השלש גבורות העליונות כל אחת כלולה משלש במלכושי יסודות כו' :

שם לפ' לפרלוף הח"ה יסין להוליא ג' ספירות מאור גבורה דח"ה הכלולה משלש ומאור שורשי שתי גבורות דנה"י שנה הכלולה כל א' משלש ושנפה ספירות אחרות כו' :

ומביא נו"ל לבני בניהם ד"ה יכוין להמשיך השתי גבורות התחתונות דנה"י דמוק' הכלולה כל א' משלש מיסוד דז"א שדעתה. והארת כללות השלשים גבורות ליסוד שלה. עם מס' לפרלוף נחמ יכוין להוליא ג' ספירות כו' ומאור גבורה דהוד הכלולה משלש בעבורה דרך הגלגל כו' :

רמזן שמו שן ת"ס לפרלוף מלכות עתה יכוין להמשיך כללות הכללות השלשים גבורות לפרטוף המלכות דרחל הנק' עם ויסין כו' ואחר"כ יכוין השני גבורות התחתונות מט"ה דרחל הכללות כל א' משלש ליסודה כו' :

(ע"ב) שים שלום יכוין להמשיך שפע והארה מפרקין תחילין דמוחין דגדלות שכתח"ן בג"ה דח"י

דפרלוף נה"י דפנים דחכמה דכתר דבינה דז"א לששים לירופי אלהים שכתח"ן בג"ה דח"י דיסוד דפרלוף תג"ת דאחר דחכמה דכתר דבינה דז"א להמתיקם ולבררם ולהאזיר מהם ביסוד האזכר תלים שהס שלשים לירופים ושלשים מהס יסין לדחוסם ולהמשיכס לחח"ן גג"ה דח"י דחב"ד וטוק' והס אלו הגירופים מהך לירופי אלהים דיוד"ן שכתח"ן דיסוד דז"א ימשיך מהס עשרה לירופים הס אלו לירופי הי"ט והכ' והמ"ז והמ"ח והס"ח והג"ח והג"כ והקפ"ז והק"י"ח לחח"ן דחב"ד דמוק'. ומעשרים לירופי אלהים דהה"ן שנגנ"ה דיסוד דז"א ימשיך עשרה מהס והס אלו הגירופים לירוף הג"כ והכ"ג והמ"ה והמ"ז והס"ט והס' והג"ג והג"כ והג"כ והק"י"ח לחח"ן דחב"ד דמוק' ומעשרים לירופי אלהים דלפ"ן שכתח"ן דיסוד דז"א ימשיך עשרה מהס והס אלו הגירופים לירוף הכ"ג והכ"ג והמ"ז והמ"ח והס"ט והס' והג"ג והג"כ והק"י"ח לחח"ן דחב"ד דמוק'. ולהאזיר שס ככתח"ן דמוק' ע"ז לירופים וחלים שהס ט"ז לירופי שלשה שמות אלהים והס אלו הגירופים מחשה לירופים דחמה אוחיות אלהים דיוד"ן מעשרה לירופים שכתח"ן דחב"ד והס אלו לירופי הג' והמ"ד והס"ח והג"כ והק"י"ח לחח"ן דפרלוף הגרון דמוק'. ומחשה לירופי מחשה אוחיות אלהים דהה"ן מעשרה

